

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50 —
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
kiadóhivatal:**

Főpiacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos pett
soronként 5 kr-ával
számítanak.

Ki után induljunk.

— szeptember 30.

(Sz—g.) Kire bizza sorsát a nemzet? Ez lesz a közelebbi idők nagy- az egész politikai életet uraló kérdése. Az országgyűlési pártok közül melyik a megbízható, a nemzet bizalmára érdemes s melyik az, mely multja, országgyűlési viselkedése által eljászotta törvényhozói komolyságában való hitet, méltatlanná tette magát a nemzet bizalmára?

Nagy következményeiben megszévágó feladatok várnak a közel jövőben megoldásra, melynek sikere politikai érettséget, higgadságot, előrelátást és mérsékletet, mindenekfelett pedig a politikai és közgazdasági terén széles látókört és gazdag tapasztalatot feltételez. A pártok melyikében találjuk fel e tulajdonokban gazdag jeleseinket?

Itt van előttünk az ország boldogulására messze kiható nagy kérdés a közgazdasági kiegyezés megújítása Ausztriával, melyeknek ide vagy oda dülése életkérdés számba megy. Mint az eddig tudomásra jutott részletek tanúsítják a mai kormány a mult állapotnak nagy hátrányait Magyarország javára szolgáló buzgalommal a jövő kereskedelmi és vám-

szövetség tervezetében sikerrel tüntette el s a szövetséges állapot tagadhatatlan előnyeit a multbeli hátrányok megszüntetésével jövőre nézve kétszeresen becsesítette. De melyik az a párt, mely ezen kijavított szövetség tervét magáévá tenni s a törvény erejére emelni hivatva és képesítve van?

Pénzértékünk rendezése, ez által kereskedelmi életünknek és összeköttetéseinknek egészséges alapra fektetése és megszilárdítása, az egész végtelen ázszió spekuláció helyett a természetes alapokra épített kereskedelmi számításnak érvényre juttatása; az ipari vállalatokban kiaknázatlan területeinkre a külföld tőkéje számára biztos utnak nyitása, szóval mindannak az előnynek, mely a rendezett valutával jár, megteremtése nagy értelmet, előre látást, bátor elhatározása mellett, böles körültekintést tételez fel s e mellett oly mesteri kezet, mint a mely e nagy munka első felét sikerrel oldotta meg. De hol találjuk fel az erre hivatott vezető elmét és kezet és azt az erőt, mely az elmét és kezet a törvényhozásban odaadással támogatogassa?

Közigazgatásunk állapota évről évre égetőbb szükséggel nehe-

zedik az államra? az új kor feladatain a régi kor tökéletlen eszközei végeznek úgy a hogy, tökéletlen munkát; a közigazgatás teendői évről-évre szaporodnak s ezzel szemben a szervezet eredendő gyengesége hovatovább kirívóbbá válik; a létszám kevés, javadalmas nyomorult, fegyelem semmi; s a terület, melynek megművelését a nemzeti élet a nemzeti élet a közigazgatásnak tartja fent parlagban, vagy félmunkában hever és sok nemzeti erőt hagy meddő szunyadozásban. Mint az éhenhalás ellen a darab kenyérre, annyira szüksége van már a magyar állam egészséges fennállásának és tovább fejlődésének a közigazgatás reformjára.

De melyik párt az, mely e reform megteremtését már évekkel ezelőtt munkába vette s melyik az, a melyik e munkájában durva erőszakkal megakadályozta?

Melyik párt az, mely mind ezen és már egyéb nagy feladatokra magában erős, törekvésben elhatározott, eme nagy feladatok akár melyikének keresztülvitelére megbízható?

Melyik párt az, a melyre eme nagy életbevágó feladatok előtt a nemzet magát nyugodtan reá bízhatja?

Tán a nemzeti párt? Hisz ez

TÁRGYAZ.

Egy baleset.

Irta: **Ceppée Ferencz.**
(Folytatás és vége.)

— Valld meg büneidet, fiám... Isten irgalma végtelen.
— Hallgassa végig az egész történetet — mondá a férfi fájdalmas remegő hangon. — Kőműves legény vagyok, husz év előtt jöttem Párisba egyik földimmel, iskolatársammal. Együtt szedtünk márfészkeket és együtt jártunk iskolába. Philippenek hívták, az én nevem Jacques. Szép, magas fiu volt, én mindig otromba, nehézkes. Ritka jó munkás volt, én meg csak nagyon közepes. Büszke voltam barátságára, örültem, ha vele járhattam vagy ha vállamra ütve jó, vén csacsijának, nevezett. Szóval szerettem, bámultam őt. Egyszer aztán szerencsés véletlen által egy mesternél kaptunk mind a ketten munkát. Este azonban magamra hagyott, mulatni szeretett és el-elment pajtásaival... az ő korában érthető volt, örült az életnek s nem voltak kötelezettségei; míg ellenben én nem tehettem így, takarékoskodnom kellett, beteg anyám meg akkor élt s neki küldtem haza félre- rakott pénzezkémet. Egy gyümölcsös kovánál laktam és étkeztem, ki különben a kőműveseknek főzött. Philippe nem ott

evett, a mi kosztunk bizony nem is volt a legjobb, de a kofa szegény özvegyaszony volt, kinek az én pár forintom a kosztért nagyon jól esett; aztán hogy őszinte legyek, mindjárt beleszerettem lányába Szegény Catherine! Nemsokára meghallja tisztelendő ur. hogy mi lett belőle. Három évig tartott, míg bemertem vallani érzelmeimet; mondtam már, hogy szegény munkás voltam. a mit szereztem, alig volt elég magamnak és beteg anyámnak, így nem igen gondolhattam nőülésre. Mikor szegény anyám végre meghalt, félretehettam valamikésként és mikor azt hittem, hogy elegendő lenne háztartás-alapításra, beszéltem Catherinevel, Eleinte sem nemet, sem igent nem mondott. Édes Istenem! hiszen én jól tudtam hogy senki sem fog csak úgy a nyakamba ugrani. Mi csábító lett volna rajtam? Catherine mégis tanácskozott anyjával, ki engem szolid, jó munkás embernek tartott és becsült, beleegyezett a házasságba, sőt az esküvő napját is kitűztük. Oh, mily boldog hetek voltak ezek! Persze láttam, hogy Catherine nem tulságosan vonzódott hozzám, inkább csak türt, de ismervén jó szívét, azt reméltem, hogy idővel valahogyan kivivom szeretetét, Philippenek természetesen a munka közben mindent elmeséltem és mikor Catherine jegyesem lett, meg akartam őket egymással ismertetni. Hogy tovább mi történt, azt körülbelül sejtethi,

tisztelendő ur. Philippe szép, vig, szeretetreméltó volt, minden, a mi csak én nem voltam, így aztán a nélkül, hogy szándéka lett volna, akaratlanul belebolyondult Catherine, Catherine jószívű. Nyílt lélek, a mint ennek tudtára ébredt, mindent bevallott. De ezt a percet sohasem felejttem el, Catherine születésnapja volt, vettem neki egy kis arany szívet, beletettem gondosan egy kis vattával bélelt dobozba, egyedül voltunk a hátsó szobácskában, ő épen a levest hozta nekem. Kivettem a zsebemből a dobozt, kinyitottam s megmutattam az ékszert.

Ekkor könyekben tört ki.

— Bocsáss meg, Jacques, — mondá — de tedd el ezt a jövődöbeli feleségednek, én az nem lehetek. Mást szeretek, Philippet szeretem.

Nagyon fájt ez nekem akkor, tisztelendő ur; nagyon fájt. De mit tehettem ha mindakettőt úgy szerettem? Ha boldogságukat akartam, úgy csak össze kellett őket házasanom, minthogy pedig Philippe mindig kissé könnyelműen élt és sohasem volt pénze, oda kölesönöztem megtakarított filléreimet, hogy belőle bu-tort vehessenek. Meg is házasodtak s eleinte minden szépen ment; kis fiuk született, kinek én lettem keresztapja, Camille nevet adtam neki anyám emlékére.

Kevéssel a gyermek születése után azonban Philippe kezdett nem jó életet

magát sem tudja fentartani nem hogy a nemzet munkáját végezhetné.

Egész nyomoruságos élete csak kipkedés kapkodás volt; ma jobbra indult, holnap már balra ingadozott s szemfényvesztés volt csupán, a mivel magát ideáig az utolsó ítélet napjáig is fentartotta.

Tán a függetlenségi párt? De hát mi manapság ez a párt? egy két felé szakadt vezér, melynek egyik fele a másik felével cziivadik? egy párt, amely már maga sem hisz azon elveknek egyedül üdvözítő voltában, melyeknek lételetét köszöni; egy párt, melynek életfentartója annak a hitnek hirdetése és elhitetése volt, hogy Magyarország nem állhat fent a 67-iki alkotmány mellett s el kell nekie pusztulnia; s mely ma azt látja, hogy az élet czáfolta tönkre hitét s baljóslatait, mert az ország boldogul a 48-as párt akadékoskodása dacára is.

Ilyen pártra, melynek egész élete meddő akadékoskodás volt a törvényhozásban, izgatás és mindannyiszor megczáfolt baljós-lás a politikai közéletben s melynek alapelvét tulszárnyalta s maga alá temette Magyarország politikai fejlődése, mely czélja iránti hitében megingatva a Bábel torony építőinek zürzavarába hanyatlott — ilyenre nem bizhatja magát a nemzet.

A többi máról holnapra szünető és pusztuló pártról nem is szólva — csak egy párt van, melyre nyugodtan bizhatja magát. Az a mely több mint 20 év óta őrzi a nemzet békéjét, mely e békében felépítette folytonos mun-

kájával nemzeti és állami erejében kifejlesztette az új Magyarországot, mely csak most az ezredéves kiállításán kapta ki nemzetétől s a külföldtől a bizonyítványt a kiváló nagy sikerről, melyet e haza az ő vezetése alatt elért.

Kire, mely pártra bizza hát sorsát a választó nemzet?

— **Belföldi hírek.** (Interpelláció a Vaskapu ünnepélyek miatt.) A képviselőház esütörtöki ülésén interpellálni készülnek a Vaskapu megnyitása ünnepségeinél Magyarország államiságának állítólagos mellőzése miatt. — (Szociálista képviselő-jelöltek.) A képviselő választásokra Orosz-házán szociálista agrár-párt szervezkedett. Működésüket eddigi tervek szerint Hódmező-Vásárhelyre, Békés-Csabára, Makóra és Bács-Topolyára szándékoznak kiterjeszteni.

— **Külföldi hírek.** (A czár Angliában.) A Daily Chronicle jelenti, hogy Salisbury vasárnap egy órán át érkezett az orosz ezárral. — (A czár fegyverei.) A szerb hadügyminiszteriumnak azon nyilatkozata, hogy az orosz arzenálokban a czár parancsára 120.000 ismétlőfegyvert s mindegyik fegyver részére 10.000 töltést rendeltek, melyek a jövő tavaszra fognak elkészülni, Belgrádban nagyon kellemetlen hatást tett, a mennyiben ez a kijelentés ugyanakkor történt, midőn a szerb király a Vaskapunál Ferencz József királlyal találkozott. Altlában azt hiszik, hogy e kijelentés czélja csupán annak a dokumentálásában áll, hogy a Natália királynőtől vezetett Novákovic-minisztérium oroszbarát és a hármasszövetséggel ellenséges politikáját nem fogja abbahagyni. A 120.000 ismétlő fegyver elkészítése nem Szerbia megrendelésére történik, hanem egyenesen Oroszország ajándéka Szerbia részére s élénken emlékeztet Szerbiának arra a „megrendelésére“, mely Pasic alatt oly időben történt, midőn a viszonyok Ausztria-Magyarország és Szerbia között a legrosszabbak voltak.

Királyunk Romániában.

Hétfőn Bukarest békés lakossága mutatta meg, hogy mennyire tud lelkesedni és az utcákon több mint százezer ember tolongott, ünnepi díszben, ünnepi hangulatban.

Románia, az ország fővárosával együtt végtelenül sokra becsüli ezt a fejedelmi látogatást. Bukarest helyettes polgármestere, a ki az ország régi szokásaihoz híven, sóval és kenyérral kínálta meg uralkodónkat, nemesak elismerte ezt, de hangsúlyozta is. Az üdvözlés azonban egyuttal biztató a többi országokra és nemzetekre nézve is, mert királyunkban a hatalmas uralkodót ünnepelte, „a ki oly nagy buzgósággal dolgozott a népek üdvére oly szükséges béke fentartásán.“

Hétfőn tehát minden tekintetben a béke napja volt. Tegnap megváltozott a kép. Tegnap Románia hadereje vonult ki a cotrocenii gyakorlóterre és a vendéglátó román király beigazolta, hogy fontos tényezővé lehet hadaival a béke fentartása és megvívása körül épp úgy, mint mint szükség esetén a jogok fegyveres megvédeése körül.

Királyunk pedig, a ki szívvel-lélekkel katona, gyönyörködve nézte a szindus harczy játékot, kétségkívül attól az óhajástól áthatva, hogy komoly szerepe minél később jusson.

Tudósításunk itt következik:

A szemle.

A II. hadtest szemléje a cotrocenii óriási gyakorlóterren reggeli 9 órára volt kitűzve.

Királyunk és a romániai királyi pár fél kilenczkor távozott a bukaresti királyi palotából, hogy a Calea Victoriein és a körutakon át Cotroceniba menjenek.

Az első kocsiiban királyunk ült a román királlyal, a másodikban Erzsébet román királyné udvarhölgyeivel.

A cotrocenii kastély udvarán a 21. sz. Ilvof ezred egy százada volt díszörsegül felállítva.

A kastélyban a tónörökospár fogadta az uralkodókat és Erzsébet román királynét; pár perczel később pedig Ferdinánd

folytatni. Csalódtam benne, ő nem temett a házas életre, nagyon is élvhajászó volt. Tisztelendő ur is ilyen városrészben él, hol szegény emberek laknak, ismerheti kívülről az efféle történeteket, mikor a munkás lassankint a tétlenségnek, iszákosságnak adja magát, napokig munka nélkül lustálkodik, a napszámát magának tartja és ha kicsapongásaitól elfárad, akkor tér csak haza, hogy felesé-vel összekapjon és megverje. Ilyen lett Philippe is rövid két év alatt. Eleinte megkísérletem pirongatni, néha el is szégyelte magát és igyekezett javulni. De nem sokáig tartott, Intéseim végre csak ingerelték, ha hozzájuk mentem és észre-vette szánakozó tekintetemet, mikor a szegény, gondteli, lesóványodott Catherine-re és a zálogház által kifosztott szobában körülnéztem, borzasztó mérges lett. Sőt egy napon oly merész volt, hogy házasságtöréssel vádolta feleségét, ezt a tisztességes asszonyt, ki oly tiszta mint a jóságos Szűz Anya; szememre vetette, hogy az előtt is most is szeretem, szóval oly aljas dolgokkal vádolt, melyet elismételni is restellek. Már akkor is torkon akartam ragadni. Inkább mér-sékelttem magamat és lemondtam arról, hogy Catherinet és kis keresztfiamat meglátogassam; Philippel még néha találkoztam, ha egy épületnél dolgoztunk.

Azonban érthető, hogy sokkal inkább szerettem Catherinet, és a kis Camillet,

semhogy tovább ne törődtem volna velük. Szombat este, mikor Philippe rendesen elment pajtásaival heti bérét elinni, lakásuk körül járkáltam és rendesen találkoztam Camillal; kikérdeztem és ha nagyon nagy volt nyomoruk, persze nem engedtem sohasem üres kézzel haza. Azt hiszem, a nyomorult Philippe tudta, hogy segítem feleségét, de inkább szemet hunyt, mert nagyon inyére volt a dolog. De nem akarok hosszadalmas lenni, nagyon is szomorú a história.

Évek multak, Philippe mindig mélyebbre sülyedt a bűnben, de Catherine, kit a mennyire lehetett támogattam, felnevelte fiát, ma már husz éves, szép fiatal ember, tiszta jellemű, bátor mint az anyja. Nem lett munkás belőle, rajzolni tanult az esteli iskolában, kiképezte magát s most egy építésznél van meglehetősen fizetéssel alkalmazva.

Otthonuk az iszákos apa dacára, türhető lett. — Camille anyját szerető jó fiu.

Két éve találkoztam Catherinell. Szegény asszony, hogy megváltozott! Hanem mégis örült a lelkem, mikor uriasan öltözött fia karján láttam őt sétálni.

De tegnap este, mikor vacsora után a koresmámból kiléptem, Camillel találkozom, kezét nyújtá — Oh, ő cseppet sem büszke s nem szégyenli meszes, foltos zubbonyomat — azonnal észrevettem, hogy valami nincs rendjén.

— No mi ujság Camille?

— Mi volna! Az, hogy tegnap volt a sorozás és én épen a tizes számot huztam. Tengerész katona lettem. Elküldenek olyan gyarmatokra, hol a sárgaláztól elpusztulok; mindenesetre 5 évig kell szolgálnom, itt kell hagynom anyámat gyámoltalanul, egyedül apámmal, ki még tán sohasem volt oly iszákos és gonosz, mint most. Igen, ez az ujság. Tönkre kell menni, megvert bennünket az Isten!

Oh! mily borzasztó éjjelt töltöttem. Képzeld csak, tisztelendő ur, a véletlen ostobasága folytán a szegény anya husz évi fáradsága egy pillanat alatt romba dől, hogy a fiu egy zacskóból a szerencsétlen számot huzza!

Reggel, az átvirrasztott éjszakától egészen összetörve, a Boulevard Aragora mentem, az épülethez, mely épen munkában van. Dolgozni kell az embernek, akármilyen nehéz a szive, Felmásztam hát az álványrá — már a negyedik emeletnél tartunk — s hozzáfogok a munkához. Egyszer valaki a vállamra üt, Philippe volt. Csak akkor dolgozott már, mikor épen tetszett neki, vagy csak azért, hogy megkeressen annyit, a mennyit, épen el akart inni. De mesterünk kénytelen volt akár milyen jött-ment munkást felfogni, minthogy bánat pénzt kell fizetnie, ha az épület a kitűzött időre el nem készül.

Jó régen nem láttam már Philippet, alig ismertem rá. A pálinkaivás remegő

trónörökös már kiment a gyakorlótérre, a hol átvette ezredének vezetését. Károly román király is lóra szállt és főhadsegéde, valamint szárnysegédei kíséretében kilovagolt a gyakorlótérre, hogy az összes kivonult csapatok felett a főparancsnokságot átvegye.

A mint királyunk a gyakorlótérhez közel ért, a román király tisztelgésre vezényelte a kivonult csapatokat. Az összes zenekarok rázendítettek az osztrák nemzeti himnuszra, mialatt a román király megtette a jelentést királyunknak.

A csapatok két hadvonalban voltak felállítva. Az első vonalban a gyalogság állt zászlóaljzásokban, a másodikban a tüzérség ütegekben és a lovasság kettős századoszásokban.

A mint a felségek egy-egy dandár előtt ellovagoltak, az arezvonat defilé állásba helyezkedett. A második vonal arezéle előtt történt ellovagolás után, királyunk a tribünnel szemben jobbra állt, a román királyné kocsija odahelyezkedett jobbra királyunktól, a ki aztán megtartotta a szemlét a román király által előtte elvezetett csapatok felett.

A szemle pompásan sikerült s gyönyörű látványt nyújtott. Királyunk a román királynak meleg kézzorítással adott kifejezést teljes elismerésének a kivonult csapatok kitűnő magatartásáért.

A defilé befejeztével királyunk, a román király, a román trónörökös és a trónörökösne és a szász-kóburg-góthai herceg lóháton, a román királyné pedig kocsin visszatért a cotroceni kastélyba.

A felségek elvonulása alatt a csapatok tiszteltek és a zenekarok az osztrák himnuszt játszották.

Délelőtti háromnegyed tizenkettőkor a trónörökös párnál reggeli volt.

Sinaiban.

A reggeli után, délutáni 1 órakor, a királyi felségek, valamint a tónörökös pár a cotroceni vasuti állomásról Sinaiba utaztak.

Az udvari vonat délután fél kettőkor a Chitila erdőhöz ért. Királyunk a román királylyal, a tónörökössel és a szász-kóburg-góthai herceggel az erdőbe ment, a hol a 2-ik várezred egy százada képezte a diszorséget, mely a katonai tisztelgést végezte.

A jobb szárnyon a tüzérség és a mérnökezed főfelügyelői, valamint a vár-tüzérség parancsnoka foglalt állást. Az erődök megszemlélése után megkezdődött a gyakorlati lövészet, a melyben a szomszédos erődök és ütegek is résztvettek.

Miután Pilat tábornok, a III. hadtest parancsnoka, királyunknak megtette a jelentést hadteste felől, az udvari vonat délutáni fél 3 órakor tovább indult Sinaia felé.

Ploesti mögött az V. hadosztály volt felállítva, még pedig a gyalogság zászlóalj-oszlopokban, a tüzérség és a lovasság teljesen kifejldve. A csapatok a lassan haladó udvari vonat előtt a szokásos tisztelgést végzik, mialatt a zenekarok az osztrák nemzeti himnuszt játszik.

Az udvari vonat a megállapított program szerint 5 óra 30 perczkor érkezett Sinaiba. A vasuti állomáson a 2-ik vadászrezd diszorsége volt felállítva zenével és zászlóval, míg a Perronon a helyi hatóságok várták a felségeket. A készen álló udvari fogatok királyunkat és kíséretét Peles kastélyba vitték, ahol szintén diszszázad áll zenével és zászlóval. Az osztrák himnusz hangjai mellett a „császári lobogót“ felvonták a kastély tornyára. Este fél 8 órakor udvari ebéd volt.

Városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, szeptember 30.

Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága ma délelőtt 9 órakor tartotta meg őszi rendes közgyűlését gróf Degenfeld József főispán elnöke alatt. A bizottsági tagok közepes számban jelentek meg, mit az épen most folyó szüretnek lehet betudni.

Degenfeld József gróf főispán a közgyűlést megnyitván, üdvözli a törvényhatósági bizottság tagjait jelezvén egyben, hogy felsőbb helyről nyert engedély folytán a költségvetés tárgyalása a novemberi közgyűlésre marad s ezért nincs e pont a tárgysorozatba felvéve.

A közgyűlés ezután tudomásul vette a július és augusztus havi polgármesteri jelentést, valamint a kereskedelemügyi m. kir. miniszter leiratát a hortobágyi hidvám szedési jog igazolása és

meghosszabbítása tárgyában. — Továbbá pártolólaj ajánlja a Zólyomvármegye átiratát az anyakönyvek vezetését czélzó egyszerűsítés illetőleg és a felső köznevelődési egyletnek 50 frtot adományozott.

Az 1897. és 1898. évi utadó költség-előirányzatát helybehagyja a közgyűlés. A költségvetésben az 1997/98. évekre a bevételt 85534 illetőleg 72097 frtban állapították meg. Ugyanannyi a kiadás is. A gyalognapszámok 1 frt 50 kr., az igaznapszámok 2 frt 50 kr. váltásot fizetnek. A százalékfizetők utadója ismét 10% lesz. A debreczen-nagykárolyi hadászati ut tovább építésének költségeit a kereskedelemügyi minisztertől fogják kérni.

A dedó-utczai 160. sorszámú ház névszerinti szavazás által eladatni rendeltetik nyilvános árverés útján. A további teendővel a tanácsot bízták meg. A homokkerti iskolai és gyermek menház felépítése 17,000 forintba kerül, de miután az 1886. XXII. t. cz. értelmében a bizottsági tagok teljes száma szükséges a névszerinti szavazáshoz, az iskola czéljaira kiszemelt Kornhoffer-féle föld megvétele felett való névszerinti szavazása novemberi közgyűlés tárgya lesz. Ugyanez a sors érte a 1331. sorszámú telket is. A mester-utczai csorda-ház eladása és a Dragota-féle házestelek iskolai czélra leendő megvételt, illetőleg mivel a novemberi közgyűlésen már harmadszor lesz kitüzve, tekintet nélkül a bizottsági tagok számára fog határozni.

A nőipar iskolának évenként 800 frt lakbérösszeget három évre — a tanács javaslatára — a közgyűlés megszavaz. Azon esetben pedig, ha a város idő közken helyet tud adni az iskolának a megajánlott bérösszeg megszűnik.

A Szováton lévő városi épületek eladása feletti névszerinti szavazás a november havi közgyűlésre tüzetett ki.

Abrahám László t. főügyész a falkompetencia kérdésének tanulmányozására s jelentés tételre kitüzött határidőnek 1897 július 1-ig való kiterjesztését kérelmezi, mit a közgyűlés meg is adott.

A helybeli ügyvédi kamara kérelmezi, az ügyvédi olthon czéljaira a Vayház északi része tulajdonjoggal, ingyencenesen engedtessek át. A jog és pénzügyi bizottság a kispiaeci dedót ajánlja e czélra, míg a tanács a kérvény szellemében javasol határozatot, azzal a kikötéssel, hogy ha az ügyvédi kamara, mint ilyen, vagy ezen czélja megszűnnék, a telek a városra visszazájon.

Jámbor Ferencz, csak úgy Isten nevében átadni a telket — nem tartja teljesithetőnek.

Dr. Kola János a Vay ház említett részének tulajdonjoggal való átengedését javasolja, mert ha csak használatra engedik át, az komplikációkra fog alkalmat szolgáltatni. A hely különben is egy széles körű hatóságnak kell.

Jóna Dániel, Abrahám László, Simonffy Imre és Juhász László és Márk Endre felszólalásai után gróf Degenfeld József a többféle véleményeket összegezve, szavazásra boesátotta a dolgot, melynek eredménye az lett, hogy a tanács által proponált feltétel mellett engedtetik át a Vay ház északi részéből a 300□ ölnyi telek. Az átengedés tárgyában pedig a novemberi közgyűlés fog névszerinti szavaással dönten. Tanácsai előterjesztésre dr. Bartha Béla főiskolai jogakadémiai tanár és Orosz László pénzügyi igazgató helyettes a község kötelékébe díjtalanul felvétetnek.

A bábaképezde elhelyezése tárgyában a jog és pénzügyi bizottság azon javaslatát, hogy a kért összeg 1500 frt a jövő évi költségvetés rendkívüli rovatába felvétessék — elfogádja a közgyűlés.

A kadas-utczaiak aszfalt járdájának ügyét Abrahám László indítványára a közgyűlés leveszi a napirendről utasítja

kezü, őszzakálu aggá tette, valóságos rom lett.

— Fiad, ugy-e rossz számot huzott? — mondám neki.

— És ha? — felelé durva hangon és gonosz tekintettel. — Te is bosszantani akarsz evvel, mint Catherine és Camille? Ó sem különb másnál, hadd szolgálja a gyermek a hazát! Az ördögbe, jól tudom, mi jár az eszükbe. Ha nem élnék, nem kellene fiamnak beállani... De az ő fájaldalmukra még a világon vagyok s egyelőre még itt maradok, Camillenek nem lesz kilátása egy özvegyasszony fiává lenni.

Özvegy asszony fia! Oh, tisztelendő ur, minek is mondta ki ezt a végzetes szót? A gonosz gondolat nem hagyott el többé, míg a szerencsétlen mellett dolgoztam.

Élkeztem, hogy mit fog szegény Catherine szenvedni, ha nem lesz mellette fia, ki támogatta és megvédte, egyedül fog maradni evvel a durva, részeges nyomorulttal, kit mindenre kópesnek tartottam.

A közeli templom óra 11-et ütött, a munkások uszonnázni mentek, Philippe és én maradtunk utolsónak az állványon a mint be akart menni s a lépcső első fokára lépett, rám vigyorgott és gunyos nevetéssel, rekedt borizü hangon így szólt hozzám. — Lám még mindig megállom

a helyemet. Camille még soká nem lesz ám özvegyasszony fia!

Ekkor a dühtől fejembe szökött a vér, magamon kívül voltam. Két kezemmel megragadtam a létra végét, melybe Philippe kapaszkodott és mialatt ő segítségért kiáltott, lelktem a létráról, azt hitték, hogy baleset érte. De Camille legalább özvegyasszony fia s nem lesz katona.

Ime, tisztelendő ur, ezt tettem; ezt kellett önnek és a jó Istennek elmondanom. Bánom bűnömöt és vezeklek az bizonyos, de ha meglátom Catherinet gyászruhájában boldogan fia karján sétálni, kísértetbe jönnék nem banni meg, a mit elkövettem. Hogy ezt elkerüljem, kívándorlok Amerikába. De, ime, tisztelendő ur, fogadja tőlem e kis arany szívet, amit Catherine visszautasított, mikor bevalotta, hogy Philippet szereti, megőriztem életem kevés szép napjainak emlékeül.

Adja el és az árát ossza ki a szegények közt.

Nyert-e Jacques Faber abbé-től abszolucziót?

Az az egy kétségtelen, hogy az öreg pap nem adta el az arany szívet. A mennyi körülbelül értékének megfelelt, azt beledobta a templom perselyébe és az ékszert Szűz Mária oltárára helyezte, a hol gyakran imádkozik a szegény kőmives lelke üdvéért.

a tanácsot, hogy ez ügyben a Miklós-utczaiak ugyanilyen kérvényével együtt a novemberi közgyűlésen tegyen előterjesztést.

Hidvéger Mihály pallagi bérlőnek a pallagi katonai nagy távoly lőtér irányváltoztatása végett beadott kérelmére a tanács előterjesztésére és többek hozzájárulása után a kérelmező elutasítottatik.

Lengyel Imre, 100 társával a *főreáliskolának főgymnáziummá átalakítása* tárgyában tett indítványát Roncsik Lajos felolvassa.

Komlóssy Arthur szerint eszébe jutott egy magas állású tiszteletreméltó tanfőruknak, hogy a reáliskolát gymnáziummá kellene alakítani. Magok az aláírók sem tették bizonyára eléggé tanulmányozás tárgyává az ügyet. Napirendről levételezt javasolja.

Dr. Bakonyi Samu nem csak hogy a napirendről levétel ellen szól, de férfias dolognak tartja, hogy a kik oda írták nevüket a nagyérdemű indítvány alá, mindvégig kitartással maradjanak meg a mellett. Akadémiai értekezést nem akar provokálni, csak azokat a fontos dolgokat említi fel, melyeknek tekintetbevételeivel az ügynek elodázásáról szó sem lehet. Már a reáliskola kiegészítésénél szó volt arról, hogy főgymnáziummá egészítsék ki. Az állami főgymnázium ellen felhozott azon érv, hogy már a létesítés stádiumában van akath. főgym., rendkivül gyöngye, mert az függ a felekezethez, az előkelő tagjától (Schlauch) felajánlott összeg folyósításától, a miről újabbán kétkedő szavak hangzottak el, továbbá a város részéről kikötött befolyásnak az illető helyen el nem fogadásának eshetőségétől is. Egető szükség van Debreczenben egy új főgymnázium mielőbb való létesítésére s kéri a közgyűlést az indítvány tárgyalására.

Simonffy Imre indítványozza, hogy mondja ki a közgyűlés, hogy itt Debreczenben sürgősen szükség van egy másik főgymnáziumra, intéztesék kérelem a közoktatásügyi miniszterhez, hogy vagy mozgassa elő állami segélylyel a kath. főgymnázium létesítését, vagy állítson ide állami főgymnáziumot.

A közgyűlés éljenzéssel fogadja az indítványt. Rösler Richard az iparos osztály érdekében kél a reáliskola védelmére. Ha nem volna is reáliskolánk, létesíteni kellene. Tulsúlyban egyfajta oktatást nem szabad fejleszteni. Kéri a napirendről levenni a tárgyat.

Dr. Kola János azon indokolással, hogy e tárgyban szakbizottságok vannak a dolog előkészítésre adassék oda. Minden szakban van iskolánk, kell lenni reáliskolának is. Röviden indokolja a reáliskola létjogosultságát, aztán indítványozza, hogy ügy adassék az illetékes szakbizottságokhoz.

Szántó Győző azért írta alá az indítványt, mert tudta, hogy az ügy ezáltal felszínre kerül s a tanács helyes mederbe fogja terelni; módot óhajt, mely az ügyet a helyes megoldás felé viszi.

Abrahám László ezéltudatosan írta alá az indítványt s megmarad a mellett. A gymnázium jobban beválik a mi viszonyaink közé. De ő se zárkózik el attól, hogy az ügy bizottsághoz utasítsassék.

Dr. Nagy Zsigmond. Vannak akik a praecedens felvé emlegetik. Preezeden volt Magyarországon az egész művelt nyugat előtt a görög-pótló tantárgyak kívánt eredménynyel történt behozása. Másfelől N.-Kálló, Beregszász most alakítják át reáliskoláikat gymnáziummá. Indokolja a gymnáziumi tanítás észszerűségét és különösen helyi viszonyainkra való tekintettel egy újabb gymnázium felállításának szükséges voltát.

Jóna Dániel szintén szükségesnek tartja, hogy legyen újabb gymnázium, de

a reáliskola eltörléséről hallani sem szeret, mert a reáliskolára is szükség van.

Géresi Kálmán szerint szüksége van Debreczennek több gymnáziumra is, de a reáliskolára is. Most is negyedfélszáz növendéke van a reáliskolának. Vétessék le a napirendről és ne adják szakbizottság elé. A dolog jelenlegi meddségénél fogva önként elszárad, ha most oda kerül is.

Kiss Albert röviden a napirendhez szól. Aztán arra utal, hogy azért írta alá az indítványt mert a mi körülményeink között nem tarthatjuk fenn mindkét iskolát. Nem vagyunk oly szerencsések, mint a külföld több állama, hogy luxusból tartunk különféle intézeteket. Láttam a kinos beiratkozásokat a főiskolában. Nem lehet elodázni a kérdést; kéri az ügyet a januári közgyűlésre kitűzteni. Még többek hozzászólása után az elnök konstatalja, hogy két indítvány van: 1. Hogy az ügy véglegesen vétessék le a napirendről. 2. Az ügy napirendről csak ideiglenesen vétessék le, a tanács útján szakbizottsághoz küldessék előkészítés végett és januári közgyűlésen terjesztessék elő. Szavazás után a közgyűlés általános többséggel az utóbbit fogadta el.

Az elhalasztott tisztujtás határnapjának megállapítása iránt tett tanácsi előterjesztésre kerülven a sor, Dr. Bakonyi Samu felszólal, hogy a törvényben semmi jelét nem látja annak, hogy a pályázati kérvények a tisztujtás előtt csak bizonyos határnapig adhatók be. Indítványozza, hogy az utolsó pillanatig is be lehessen adni a kérvényeket. A tisztujtás idejét decz. 10. ére határozzák. Bakonyi indítványa szavazásra boesáttatván, néhány szavazat különbséggel lemarad.

A tanács előterjesztését a városi nyomda ügyvezetőségének az 1891 évre vonatkozó számadását illetőleg elfogadják, ugyszintén a közigazgatási bizottság fél-éves jelentésére és a július 30-án megtartott számonkérés jegyzőkönyvére vonatkozó tanácsi előterjesztéseket is.

Elintézett a közgyűlés még egy polgárosítási kérvényt, két nyugdíjazást és egy özvegyi segély iránti kérvényt.

Kihirdettetett dr. Szegedi József és dr. Gáspár Géza orvosok és 3 bába oklevele.

A közgyűlés végén elnöklő főispán Csóka Sámuelvárosi közigazgató joggyakornokot tb. rendőrfogalmazóvá nevezte ki. Ezzel a közgyűlés 1 órakor véget ért.

NAPI HIREK.

Kérelem.

Felkérjük azon tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetése **szeptember hó végével lejár**, hogy a megfelelő összeget beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldése megzavartassék, mert ezentul csak azoknak küldjük lapunkat, kik egy bizonyos tetszés szerinti időre **előre fizettek**.

Hátralékos előfizetőinket is kérjük, hogy eddigi hátralékaikat mielőbb rendezni sziveskedjenek, minthogy ellenesetben a lap további küldését f. évi október hó elején beszüntetjük.

Egy napilap előállítására és fentartására olyan óriási költséggel jár, hogy ezen költségek fedezése ezéljából csakis rendes előfizetőinkkel számolhatunk.

A kiadóhivatal.

— **Apróságok Schlauch biboros debreczeni tartózkodásából.** Erdékesnek tartunk följegyezni lapunkban néhány apróságot, a melyek a közelmúlt napokban városunk nagynevű vendége, Schlauch biboros püspök minden közügy iránti élénk érdeklődésére vetnek világosságot. A református lelkészek s a főiskola akadémiai tanzakai két dékánjának tisztelgése alkalmával bemutattatván neki Mitrovics Gyula, ezen szavakkal fordult ehhez: „hát kibékültek már veled a debreczeniek?” „Ugy veszem észre, nem is nagyon haragudtak azok én reám, Főmagasságu Ur!” — volt a kérdésre Mitrovics találó válasza. A hétfőn délben a püspöki lakáson adott diszebéd alkalmával Csiky Lajos theológiai akadémiai dékántól a hittanhallgatók létszáma felől kérdezősködvén, a következő párbeszédet indította meg: „Sajnálkozással olvastam, hogy a hittanhallgatók létszáma folyton apadóban van a debreczeni theológiai akadémiában is.” „Tényleg úgy volt a dolog, Eminentiad, az utolsó évtizedben egészen ezen most kezdődő tanévig, de most örvendetes javulás van, mert évek óta nem jelentkezett annyi első éves hittanhallgató, a mennyi e napokban beiratkozott nálunk.” „És mi lehetett azon apadás oka?” kérde a biboros. „Egyebek között a református lelkészek nehéz anyagi helyzete, szegényes dotációja” — felelé a dékán. „De én úgy tudom, hogy szó van a református lelkészek fizetési minimumának 800 frtban való megállapításáról, s kijelentem, hogy én rá fogok erre szavazni.” „En pedig azt vagyok bátor kijelenteni, főmagasságu Bibornok Ur, hogy mint református theológiai tanár nagyon meghallottam és igen erősen megjegyeztem magamnak Eminentiadnak ezen nyilatkozatát.” „Még bizhatnak benne” — fejezte be a beszélgetést a biboros. Ugyancsak ezen ebéd alatt toasztirozás közben szó levén a bérnyálást végzett püspök egyházépítő munkájáról, Géresi Kálmán tankerületi főigazgató az építés eszméjét apostrofálván tréfás toasztjában, úgy értelmezte azt, hogy a biboros csakugyan megadja a debreczeni róm. kath. főgymnázium kiépítésére az általa megígért 150,000 frtot. „Igenis, megtartom ígéreteimet” — szólott bele a toasztba a magas vendég.

— **Hitelesítő közgyűlés** Hajdúvármegye tegnapi törvényhatósági bizottsági ülésének jegyzőkönyvét ma délelőtt hitelesítették, a Rásó Gyula királyi tanácsos allspán elnöklete alatt. A közgyűlés tizenegy órakor ért véget.

— **Nagylelkű adományozók.** Csak a napokban emlékeztünk meg arról a fényes ünnepségről, mely Mező-Turon folyt le

azon alkalomból, midőn az újvárosi ev. ref. templomot felszentelték. Most ezzel kapcsolatban azt a hírt vesszük Mező-Turrról, hogy ott Nagy József földbirtokos és neje Várady Emilia urnő *huszonötezer* forintot adományoztak az új templom felkészítésére és kántorának fizetésük emelésére. A mezőturi presbiterium a nagylelkű adományt küldöttségileg köszönte meg. A nemes tett, mely a protestáns egyház szellemi és anyagi előmenetelét czélozza, nem szorul dicséretre és örök élőbizonyosságra annak, hogy a szeretet által megszentelt élő hit még nem vesztett ki a szívekből. Nagy József földbirtokos és széplelkű neje már több ízben nyitották meg szívüket és erőszényöket a kultura és szükölködök felsegélyezésére és így nem csodálkozhatunk ha egyéb erényeik mellett a legnagyobb tisztelet veszi körül őket Mező-Turon.

— **Villamos vasut Debreczen-Nagyvárad között.** Említettük már, hogy a kereskedelemügyi miniszter kisbaári Kiss Ferencz ügyvéd, Mayer Ede Ottó és Spira Rezső bártfai lakosoknak, mint érdektársaknak a Debreczen szabad királyi város belterületéről kiindulólág Hosszu-Pályi, Pocsaj, Kis-Marja, Bihar és Püspöki községek érintésével Nagyvárad város belterületére vezetendő rendes nyomtávolságu villamos üzemű vasutra, valamint ezen vasutnak a m. kir. államvasutak Debreczen és Nagyvárad állomásaival való vágyósszekötötésére az előmunkálati engedélyt egy évre megadta. Mint értesülünk, az engedélyesek már hozzáfogtak az előmunkálathoz s azt nemsokára be fogják fejezni, a mikor aztán megkezdik az építkezést is, ha ugyan pénz is lesz az építkezésre.

— **Jegyzői vizsgálatok.** Tegnap délután kezdették meg Hajdúvármegye székházánál a jegyzői vizsgálatokat, a melyekre *Tőkés Zoltán* hajdu-szoboszlói és *Egyed Ignác*, szovathi segédjegyzők jelentkeztek. Az írásbeli munkákat már befejezték *Sinay János* hajdu-hacházi jegyző felügyelete mellett. Ma délután lesznek a szóbeli vizsgák, amelyeken mint vizsgáló bizottsági elnök *Rásó Gyula* kir. tanácsos, alispán lesz jelen. A vizsgálat eredményét még ma kihirdetik.

— **Halálozás.** A legbensőbb részvétellel vettük a következő gyászjelentést: *Ózv. Tikos Józsefné* született *Tikos Katalin* és gyermekei: *Imre*, nejevel *Cseresznyés Etelkával* és gyermekével; *József*, *Mariska*, *Anna* férjével *Kovács Náudorral* és gyermekeivel; a számos rokonság nevében is mély fájdalommal tudatják a szeretett férj, atya, após, nagy apa és rokonnak *Tikos József* urnak volt ügyvéd és városi tisztviselőnek, folyó hó 29-ik napján reggeli 3 és fél órakor életének 83-dik, boldog házasságának 46-ik évében hosszas szenvedés után, szívvelhűdés következtében történt elhunytát. A megboldogult földi részei folyó évi október hó 1-én délután 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szer-tartása szerint, a Nagy-Várad-utczai 2119-ik számú háztól a Kossuth-utczai sarkertbe örök nyugalomra helyeztetni. Mély végtisztességtelre rokonainkat, az elhunyt ismerőseit és barátainkat bánatos szívvvel meghívjuk. Debreczen, 1896. Szeptember 29. Aldás és béke peraira!

— **Iskolai év megnyitás a kollegiumban.** A debreczeni ev. ref. főiskola akadémiái tanszakain az 1896-7 iskolai év ünnepélyes megnyitása a főiskola oratoriumában holnap csütörtökön délelőtt 9 órakor lesz istentisztelettel, melyre az igazgatóság a nagy közönséget is meghívja.

— **Nem lesz sertésvásár.** A debreczeni októberi vásárkor megint nem lesz a sertésvásár megtartható. A városi tanács a még mindig dúló sertés vész miatt betiltotta.

— **Kiss Dénes meghalt.** Szamosújvárott — mint részvétellel értesülünk

— **Kiss Dénes m. kir. honvédhuzár-örnagya,** a kit csak nemrég helyeztek oda Debreczenből, szívvelhűdésben meghalt. A debreczeni társaskörökben általánosan kedvelt, deérk katona halálhíre széles körökben kelt élénk részvétet Debreczenben.

— **A csodadoktor felebbezése.** Tápai Mihály kuruzsoló megfelebbezte a városi közgyűléshez a tanács azon végzését, amelylyel település iránt beadott folyamodványát visszautasította E felebbezésben Tápai arra hivatkozik, hogy ő olyan kitünő gazda, hogy egy évi 80 frtért bérelt 16 holdas kaszáló birtokon folytatott gazdálkodás jövedelméből közelebb is hétszáz forint megtakarított pénzt helyezett el takarékpénztárban s ezen kívül szülő városában Hódmező-Vásárhelyen is van 8 holdnyi öröksége. Szóval van miből fenntartania népes családját. Ami pedig azt illeti, hogy ő tiltott foglalkozást folytat, arra az a megjegyzése, hogy ő teljesen díjtalanul gyógyítja bőtapasztalatai alapján hozzá forduló szenvedő embertársait csupán felebaráti szeretetből.

— **A vasárnap esti szerenád.** A biboros püspök tiszteletére vasárnap este rendezett szerenádhoz fűzött megjegyzéseinket némelyek — mint halljuk fere magyarázzák, holott sem annak értékéből, sem az egyházfejedelem összes ünnepeletetésének méltóságából azok által legkevesebbet sem akartunk levonni. Együttal a lampionos menet szónokának — *Thót László* urnak kérésére kijelentjük, hogy ő neki semmi része nem volt a menet rendezésében s ő mások felkérésére tartotta az üdvözlő beszédet, amely — mint tegnap előtt is megirtuk — szép és lelkes oracio volt (nem ováció, ahogy sajtóhibásan megjelent.)

— **Szerény telvaj.** Nagyon szerény igényű legény lehet *Balogh László*, a ki a Franciscus féle droguista üzletben heteskedett. Nem régen került oda s a mióta ott szolgál, mindig a volt a legelőbb vágya, hogy valahogy a wertheim szekrényhez juthasson. Tegnap elérkezett a várva várt pillanat s *Balogh László* a nyitva lett szekrényből *tizenöt krajczárt* ki is lopott. A szerény igényű hetest gazdája ma feljelentette a rendőrségnek.

— **Hamis egy koronások.** Az utóbbi napokban sűrűben forog közközben *Debreczenben* a hamis ezüst pénz. — A koronások vannak igen sikerülten utánozva; a metszés igen jó és a körirata is meg van. A hamis koronások aluminiumból vannak öntve s így könnyűségük elárulja; továbbá arról is meglehet ösmerni, hogy nem pengnek.

— **Szerencsétlenség egy építkezésnél.** Megrendítő szerencsétlenség történt ma reggel, hét óra tájban városunkban, a melynek egy szegény napszamos asszony lett az áldozata. A Nagyuj-utca 1615-ik számú telken folyó építési munkálatokat *Cseresznyés Sándor* építőmester vezeti. Egy *Tóth Jánosné* nevű napszamos asszony is dolgozott az építésnél s az állásra maltert hordott fel. Ma reggel is egy kis fiuval nagy láda maltert cipelt a két méter magas állásra s a mint a felvezető lépcsőről az állásra értek, az elül haladó kis fiu a nedves deszkán megcsuszott s a malteres ládát meglökte. — A hátul jövő *Tóthné* egyensúlyt veszített a lőkés következtében s a különben is billenős állásról *ládástól együtt lezuhant.* A szerencsétlen asszony esés közben is kezében tartotta a láda rudját, a melylyel magára rántotta a ládát úgy, hogy a baloldali rud a földön fekvő *asszony jobb halántékán keresztül az agyvelőbe hatolt* s azt teljesen összezsuzta. A megrendítő szerencsétlenség színhelyén nyomban megjelent *Kaderász Gábor* második kerületi rendőrbiztos *Dr. Szentpály Béni* rendőrorvossal s az eszméletlenül fekvő asszony sebét bekötözték s azután haldokolva szállították ki a köz-kórházba. Életben maradásához semmi reményt sem fűznek. Hogy az állás készítése tekintetében terhelő valakit felelősség, a rendőri vizsgálat van hivatva kideríteni.

— **Schlauch adományai.** Schlauch Lőrincz biboros debreczeni tartózkodása alkalmával a katonazenének 100 frtot, a tüzoltóknak 80 frtot, a munkás dalegyletnek 50

frt, a katonai díszőrségnek 30 frt és az ötös fogat kocsisának 20 frtot ajándékozott.

x **A ma beköszöntött** őszi idő arra emlékeztet bennünket, hogy nemsokára itt lesz tél apó és hogy mily jól esik akkora vagy gyapjuból készült meleg felöltő valódi ruha; azonban ehhez rendesen csak drága pénzen juthat az ember, ha nem kínálkoznék oly alkalom, milyent a Biederman E. és fia helybeli régi és legnagyobb posztó nagy kereskedőcég a vevőközönségnek az által nyújt hogy a legfinomabb és csakis valódi gyapjuból készült brassói zsolnai, brünni és reichenbergi szövötteket azon okból árusítják el gyári áron alól is, miután ezen czég, mely csakis nagybani eladással foglalkozik, a gyapjuszövötteket végkép kiárusítani szándékszik. Siessen tehát mindenki szükségletet fedezni míg a készlet tart.

Táviratok.

— *A Debreczeni Ellenőr* saját tudósítójától. —

Kitüntetett királyi pár.

Budapest, szeptember 30. Ő Felsége a király, Erzsébet románkirálynőnek a „Pro litteris et artibus“ jelvényét, Károly királynak pedig a Szent István-rend gyémántjait adományozta. Ő felsége holnap Budapestre érkezik.

A főrendiház ülése.

Budapest, szeptember 30. A főrendiház mai ülésében báró *Vécsey* interpellálta *Bánffy* miniszterelnököt, hogy igaz-e a Ház feloszlásáról szóló híresztelés. *Bánffy* azonnal felelt s kijelentette, hogy igaz, a mennyiben most szándékoznak Ő felsége jóváhagyását kikérni erre vonatkozólag s így a főrendek jelenlegi ülése ebben a ciklusban egyszersmind utolsó ülés is. Báró *Vécsey* ezután a választási visszaélések ellen kért *Perczel* belügyminiszter-től garancziát; a belügyminiszter megígérte, hogy mindenben törvényesen fognak eljárni. *Vécsey* bárót — a felelet nem elégitette ki s a klerikálisokból álló többség a feleletet nem vette tudomásul. — Többször „Napirendre tüzzük“ kiáltások hangzottak fel, mit nagy derűlttség követett; a kormánypart részéről egy „mikorra“ is felhangzott, majd utána „a jövő országgyűlésre“ kiállítás. A számos közbekialtás következtében nagy hecezt támadt, a melynek azonban semmiféle fontossága sincsen. Erdély miniszter ajánlta elfogadásra a kuriai bíraskodást. *Samassa* elismeri a javaslat előnyeit de megtámadva látja abban a papokat.

Megtámadott szerbképvisező.

Budapest, szeptember 30. *Ivonajovics* képviselő gyilkosai Belgrádban megtámadták s magukkal huzolták *Drenjakovics* képviselőt.

S z i n h á z .

* **Az első bérlet előadás.** Holnap kezdődik meg a tulajdonképeni szezon színházunkban. *Sudermann* Hermann színműve az „Othón“ kerül ez alkalommal előadásra. A darabban a társulat több drámai ereje mutatkozik be s különösen a direktor párnak és *Szilágyi Vilmosnak*, e kiváló jellemszínésznek lesz alkalmuk művészi tehetségükről bizonyosságot tenni.

* **Küry Klára megvált a népszínházról.** Nagy most a Küry Klára haragja a népszínházban, a melynek alighanem az lesz a folytatása, hogy rövid idő múlva megvált attól a színpadtól, a melyen legszebb sikereit aratta. Haragszik pedig Küry Evva igazgatóra, a ki feltünően mellőzi őt a repertoireban. Ennek következtében a diva levelet intézett az igazgatóhoz, amelyben kijelentette, hogy ő csak

abban az esetben maradhat meg a színház kötelékében, ha szerződésileg biztosított felépítési számát az igazgatóság betartja. Erre a levélre Evva Lajos igazgató, hosszabb levélben válaszolt Küry Klárának s mint értesülünk annak a levélnek olyan éles volt a hangja, hogy a különben is már feszült viszony e levél által még csak feszültebbé vált ugyannyira, hogy a diva ez idő szerint, komolyan el van tökéve megválni a színházról. Küry Klárát a szerződése 1897. október elsejéig köti a népszínházhoz s Evva igazgató semmi körülmények közt nem hajlandó a divát a szerződésből kiereszteni. Így áll szemben egymással a népszínház két nagyhatalma: Küry és Evva Lajos. Küry Klára hetfőn a vigszínházban felkereste Keglevich grófot, kivel hosszasan értekezett. Azután meglátogatta Evvát, kivel közölte feltételeit, melyek mellett megmarad a népszínháznál. Evva egy nap gondolkozási időt kért. Nagyon valószínű, hogy Küry a vigszínházhoz szerződik. Küry Klára az esetleg a népszínházzal folytatandó pörében jogi tanácsadóul táviratilag kérte magához Várady Zsigmond dr. nagyváradi ügyvédet, a ki rögtön fel is ment és azon véleményének adott kifejezést, hogy a pert megnyerné, de azért mégis jobb lesz, ha kockázatát a vigszínház vállalja el.

A liba-lutri.

Sok mindenféle szenvedélyem közt a legkiválóbb helyek egyikét foglalja el az, hogy nagyon szeretek a piacra járni.

Mikor a feleségem elmegy bevásárolni a konyhára valót, gyakran elkisérem. Mondhatom, hogy még sohasem bántam meg az ilyen kirándulást. A piac mindig változatos, mindig érdekes, mindig mulatságos s én rendszeren tapasztalatokban gazdagodva távozom onnan.

A pénteki hetivásárkor mi történt?

A mint kettőn, tisztelt hitvestársammal végig haladunk a Rákóczy-téri piacnak azon a részén, mely a baromfi-szakosztályt képezi, egyszerre csak megszólal a hátunk mögött egy természetes libaárús asszonyság, a ki, mert hideg volt, egy parázsszal teli bögrénél mellette a kezét:

— Nacsesága! Hallja nacsesága, gyűjön ide egy kicsit!

A barátságos invitációra a feleségem szárazon azt felelte:

— Nem megyek! Ma nem vásárlók baromfit!

— Nem is azért hívom!

— Hát mért?

— Tegyen meg egy számot?

— Micsoda számot?

— Hát kérem, mamma itt lutri lesz! Kijátszok egy libát!

A feleségem megvető kézmozdulattal azt felelte:

— Nem!

De engem fölötte érdekelt a dolog. Két okból: először és főleg, mert a libáskofa elég takaros menyecske volt; másodsor: mert nagy barátja vagyok a lutrizásnak. (Fáj is a szívem, hogy a kis lutrit egészen el akarják törölni.)

Elkezdtem kapacitálni a feleségemet:

— Te asszony! Próbá, szerencse, hátha megnyerjük azt a libát, hátha. . .

— Ugyan!

— Legalább nézzük meg, hogy milyen a kisorsolandó liba!

— No, nem bánom.

Mondhatom, hogy libák dolgában országos szaktekintély vagyok. A legnagyobb biztonsággal meg tudom mondani a liba fogáról, hogy a derék madár hány éves. Arra pedig mérget merek venni, hogy kitalálom, a

libának nagy mája lesz-e, a mi tudvalevőleg nagyon fontos kellék olyan libánál, a mely igényt tart rá, hogy minden művelt család asztalán helyet foglalhasson.

A felmutatott liba-példány teljes mértékben kinyerte tetszésemet. A hasa alján ott volt, az a bizonyos féloldali puffadság, ami a nagy máj elárulója. És milyen nehéz volt, de milyen nehéz! Kinéztem belőle egy jó liter zsirt.

— No nagyszerű egy állat! — konstaltam. — Már a láttára is összefut a nyál a számban! Tegyük meg egy numerust!

A kofa pedig kifejtette a játéktervet:

— Kilenczven szám van! — mondta. (Föl is mutatott egy kellő módon elkészített kucséber-zacskót.) — Minden szám öt krajczár.

— És a huzás mikor lesz?

— Mindjárt! Még öt szám nincs meg-rakva! No tessék nacsesága!

A kofa elém tett egy piszkos ivet, a melyen kilenczven szám volt, majd mindenik mellett egy-egy név.

Az én kedvencz számom, a 7, (a mely tudvalevőleg szerencsés szám hírébe áll.) még szabad volt. Hát megtettem azt.

Félóra mulva visszakerültünk a lutris kofához. Már akkor ott állott egy tömeg asszony, várva a rögtön megkezdendő huzás eredményét.

— Ki fog huzni?

— Egy ártatlan gyermek!

— Hol van ő?

— Még nincs. Most keresik.

Hosszas keresés után sikerült előkeríteni egy ártatlan gyermeket. Az igaz, hogy nem annyira ártatlan volt, mint piszkos és rongyos. Az ártatlan gyermek, egy vigyorgó pofájú kamasz, a kinek a zsebei tele voltak almákkal, melyeket hihetőség úgy lopott egy nénitől, fölállott a kofa asztalára és önértettel tekintett szét.

Elővette a zacskót.

Mi valamennyien visszafojtott lélekzettel lestük a mozdulatait.

— Ki nyer? Ugyan ki nyer?

Az ártatlan gyermek belonyult a numerusok közé, — no most! — és kihuzta — a 38-ast.

Nem én nyertem.

Pecch!

De megvigasztaltam magamat:

— Szerencsétlenség a játékban, szerencse a szerelemben!

És suttyomban, hogy a feleségem ne lássa, — megcsiptem egy csinos szőke szobacziuzust, a ki ott állt mellettem és nagyon nyájasan mosolygott felém. . .

Regény az életből.

— A szerelem halottja. —

Benard Artur m. kir. főmérnök Bécsben üngyilkos lett. Az üngyilkos viszonyairól érdekes részleteket közölnek Bécsből: Benard egy ragyogó szépségű fiatal asszonyt szeretett, N. főhadnagy özvegyét. 1891-ben Budapesten egy bál alkalmával ismerte meg a szép asszonyt, a ki már előzőleg sokat hallott a mérnök kalandjairól s az elegáns világfi viselt dolgairól. Az asszony s Benard csakhamar megszerették egymást, Benard bőkezű módon gondoskodott kedveséről s csak azt a feltételt kötötte ki magának, hogy a szép asszony egy év leforgása alatt kénytelen lesz Budapestet elhagyni. Így is történt. Az asszony 1892-ben eltűnt Budapestről, Bécsbe költözött. Két éven keresztül mit sem hallott Bernardról, de azért minden hónap első napján pontosan megérkezett az asszony hónappenze.

Ez év elején Bernard egész váratlanul

érkezett Bécsbe, kedvese lakására. A híres világfi, a nők egykori bálványa szörnyen megváltozott. Dőlczeg termete összeesett, arcza ránczos lett, egész teste egyre romogott s csak nagy nehezen birt járni. Benard kijelentette kedvese előtt, hogy Bécsben akar maradni s azt kívánta, hogy az asszony ápolja, kivett a zsebéből egy okiratot, mely szerint N.-nénak 8000 frtot ajándékoz. Az asszony önfeláldozó módon ápolta kedvesét, az ő unszolására ment Benard júniusban fürdőbe egy orvos kíséretében, de hiába keresett gyógyulást, menthetlenül veszte volt.

Egy hónapig volt a fürdőben s a mikor visszatért, már képtelen volt csak mozdulni is. Ilyen állapotban hozták vissza Bécsbe, s ekkor már ő is tudta, hogy nincs számára segítség. Egyre azt hangoztatta, öngyilkos lesz s ágyában mindég mellette volt a revolver. Az asszony kérte, hogy adja neki a fegyvert, de hiába volt minden könyörgése. — Ha elveszed tőlem a revolvért — az ablakból vetem magam az utcára! felelte kedvesének.

N.-né a rendőrség segítségét akarta igénybe venni, akkorában a Waagassében laktak, de a wieden rendőrbiztos kijelentette, hogy nincs módjában ebben az ügyben szolgálatára lehetni. Ily körülmények között a fiatal asszony egy perczre sem hagyta egyedül barátját, folyton mellette volt, éjjel-nappal vigyázott rá. Augusztusban a Gumpendorfer-uteza 40-ik számú házába s egy nyolcz szobából álló lakásba költöztek. Szombat reggel a cseléd épen a reggelit készítette, s Benard kérte kedvesét, hogy hozza be a kávé. Az asszony gyanútlanul engedett kedvese kérésének, de alig hagyta el a szobát, odabent lövés dördült el. Benard ágyban fekvő golyót röpített agyába. A gyorsan előhívott orvos pedig már csak a beállott halált konstaltálhatta.

CSARNOK.

A jegyváltás.

— Dramolett. —

A Debreczeni Ellenőr részére

Irtá:

Fuújac.

(Folytatás.)

13.

X. Jelenet.

(Margit magában)

Margit.

— Hát ő még reménykedett . . . Ha szegény Aladárt nem ismertem volna, lehet, hogy . . . eh, de így nem, nem soha! Sajtson bár az atyai átok! kívánságának nem tehetek eleget. Bármit képes volnék hamarabb teljesíteni, mint gróf Vray Pálnak nyújtani kezemet . . . Hozzá meg ily borzasztó lelkifájdalmak között . . . (önmagától kérdezve.) Vagy megváltoztattam ígéreteimet? Nem, az sem lehet, hiszen akkor megszegném mindazt, mit a levélben irtam . . . (Leül) . . . Minden ujság tele van a gyilkossággal s felháborította az egész vármegyét ez eset. Mindenki derék, becületos embernek ismerte őt . . . de mit is beszéllek, hisz ő nem is lehetett becstelen, nem . . . ő nem gyilkolhatott; az lehetetlen . . . Azt mondja az ujság: nem tudta magát védeni, mert be kellett vallania, hogy csakugyan ott volt tegnap délután . . . már pedig a gyilkosság akkor történt. Ott találták az ezüstvégű botot, melyen monogramja van; azonnal megtudták s azt nem is tagadta, hogy ott volt, miután többen látták; a botot is magának kellett mondania. Óh, minék is adta a papa azt a botot neki, talán a nélkül

nem lett volna semmi baj... Hiszen egyébként biztos jel sem volt... a gyilkoló számszámot sem találták meg, a miből világosan lehet látni, hogy az ügyvéd gyilkosság áldozata s nem önmaga vetett véget életének;... mellén hét hatalmas seb tátong. mint az újság írja... S miután Aladárt látták nála abban az időben, mást nem is gyanúsíthatnak! Hogy, ott volt ő, az bizonyos, hisz tisztán emlékszem rá, mikor mondta előttünk is, hogy Mayerrel dolga van... (gondolkozik.) Csak nem ezt értette alatta?... Nem, azt nem lehet Aladarról feltételezni; ha visszagondolok szelid vonásaira, hisz oly jó volt ő mindenkivel szemben s mégis ilyen véget érni!... Ez iszonyu... (kifárad.) Engem sujtottál, sors, ezzel legérzékenyebben; csapásod kemény, nagyon kemény volt gyöngö szivemnek!... Még csak az a gróf ne csináljon valami bolondságot! Hisz megígérte, hogy elviszi a levelet s ő meg is teszi ezt; ő sem rossz ember, csak ha megharagítják, ha nem teljesítik kívánságát, akkor meg szokott feledkezni magáról s nem tudja, mit csinál!... Csak ez a viselete volt most nagyon feltűnő... Aladárt sajnálta!? Hiszen igaz, hogy szerette, hanem hogy ilyen változást idézett volna elő rajta ez eset, nehéz elhinni. Biztosan valami anyagi bajai vannak neki, ez az ő öreg betegsége. S ha e miatt oly levert, nem is lehet nagyon csodálkozni! Évekkel ezelőtt gazdag, duggazdag volt, ma már semmije sincs; hol itt, hol ott, de mindig áldozatokkal kellett segítenie magán. A papa persze erre nem gondolt; neki elég az, hogy gróf, a többiről majd gondoskodik ő... De, édes Istenem, mikor én csak Aladárt szerettem s szerettem, egyedül az ő arca volt az, mi kitorolte szivemből a fájdalmakat, a legfeketébb képeket. Ő volt az egyedül, akivel — nagyon jól tudom — örömmel és boldogsággal futottam volna át e rövid s rögzös életet... Ma... ma már mindennek vége!... Vajjon mit fog szegény a levelemhez szólni?! tán izen is még valamit a gróffal?! Ki tudja, mi lesz még?!?!

XI. Jelenet.

Margit és Kornélia.

Kornélia.

— (bejön s midőn meglátja leányát, hozzásiet) No, Margitkám, hogy vagyunk? (Átöleli.)

Margit.

— (felocsudva ábrándozásaiból.) Jobban, anyám!

Kornélia.

— Kivel beszéltél az előbb? Mintha idegen hangokat hallottam volna be szobámba?!

Margit.

— (Szórákozottan.) Senkivel... vagyis igaz: itt volt a gróf!

Kornélia.

— (Örömmel) A gróf? S ő ezután is felkeresi házunkat?! no ez igazán szép tőle. S mit beszélt?

Margit.

— Semmi különöset, anyám.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

* **A sertéskereskedelem reformja.** A kőbányai sertés kereskedelmi csarnok tegnapi tartotta meg közgyűlését, a melyen alaposan agyonütötték Debreczennek és a többi nagy sertéskereskedelemmel foglalkozó városoknak azt a reményét, hogy a magyar nemzetközi sertéskereskedelem decentralizáltassék. A közgyűlésen felolvasott évi jelentésből tudjuk ezt

meg. Ez a jelentés kiemeli, hogy a kőbányai piac rekonstruálása szempontjából szükségessé vált intézkedések fogantatása céljából még a múlt év szept. havában fölterjesztést intéztek a miniszterelnökhöz, a ki ennek folytán arról értesítette a csarnok vezetését, hogy alaptalan az az aggodalmuk, mintha az országban máshol is hasonló berendezésű nemzetközi sertés piacot akarna föllátni, vagy pedig hogy ilyenek a szervezését támogatni hajlandó volna. A miniszterelnök szerint a sertéseknek oly nagy számban való összpontosítása, a mint az Kőbányán történik, állategészségügyi, sőt kereskedelmi szempontból is veszélyes, de a kőbányai piac decentralizálását már csak azért sem akarja, mert ezt fogantatni hatalmában nem áll, mert a decentralizációnak főleg az a körülmény áll az útjában, hogy az az állam, a mely tőlünk a legtöbb sertést vásárolja, vagyis a német birodalom, ez idő szerint csakis azokat a sertéseket bocsátja át a határán, a melyek a kőbányai piacról származnak. Kijelentette a miniszter, hogy a kormány tekintélyének egész súlyával oda fog hatni, hogy a piacok elegendő és jó vízzel legyenek ellátva s hogy a szennyvizek levezetessenek. A megfigyelő szállások ügyében megszokadt tárgyalásokat újból felvéteti a miniszter. Mindezekből megnyugtást meríthet a kőbányai sertéskereskedelem, mert látható belőlük, hogy a kormánynak határozott szándéka a piacot minél előbb lábra állítani.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság” közlése. 1896. szeptember hó 30-án.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	122.—	122.50
" vasuti beruházási k. 4 1/2 %.	122.75	123.75	
" koronajárdék 4%.	—	99.—	99.50
" regále vált. k. 4 1/2 %.	—	100.—	101.—
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	123.25	123.75
Egységes állam kötvény 4 1/2 %.	101.25	101.75	
Tisza-szeg. 4%-os nyeres.-sors.	139.—	140.—	

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	401.—	401.50
Osztrák hitelbank részvény	—	368.50	368.70
Magyaripar-és keresk. bank. r.	104.50	105.—	

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogbank 4%-os sorsj.	121.50	122.50
3-os "	104.—	105.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	114.75	115.75
Magyar vöröskereszt sorsjegy	10.—	10.40
Osztrák "	—	18.—
Olasz "	—	11.50
Bazilika sorsjegy	—	6.60
Jó-szív "	—	3.20

Pénzmozgások:

Cs. és kir. arany	—	—	5.62	5.68
20 márkás arany	—	—	11.75	11.79
20 frankos arany	—	—	9.53	9.56
1 Sovereigns	—	—	11.99	12.03

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, szeptember 29.

Buzát ma mérsékelten kínáltak, a kereslet korlátolt volt. Elkelt kedvező irányzat mellett 25.000 mm. teljes napi áron. Egyéb gabonaneműekben gyenge volt a forgalom változatlan árák mellett.

Eladatott:

Buza. (Idei.) Tiszav.:	400 mm.	81. kg.	7.45	frt.
	300 mm.	80.5 kg.	7.42 1/2	frt.
	100 mm.	80.5 kg.	7.37	és fél
	500 mm.	80.7 kg.	7.37	és fél
	100 mm.	80. kg.	7.37	és fél
	100 mm.	80. kg.	7.30	frt.
	300 mm.	80. kg.	7.27	frt.
	100 mm.	78.3 kg.	7.35	frt.

Rozs: 6.05—6.20.

Zab: 5.40—6.20.

Határidő-üzlet.

Az irányzat szilárd volt s mérsékelt forgalom mellett az árak emelkedtek. Hivatalos felmondások 1000 buza és 4000 mm. zab október 4-iki átvételre. Hivatalos zárófolyamok déli 1 órakor.

Buza szept.-októberre	1896	7.20—7.22
" máj.-júniusra	1896	7.42—7.43
Rozs tavaszra	1896	6.41.—6.43
" szept.-okt.-ra	1896	6.21—6.22
Tengeri máj.-jun.-ra	1897	3.96—3.97.—
" szept.-re	1896	0—0.
Zab máj.-jun.	1896	5.76—5.77.
" szept.-okt.	1896	5.49—5.51
Repcze aug.-szept.	1896	—.—

Zárlat 4 óra 30 perczkor:

Buza 1896. őszre	7.20—7.21
Rozs 1896	6.20—6.21
Zab 1896	3.82—3.83
Tengeri 1896 aug.-szept.-re	5.50—5.52
Repcze 1896 őszre	11.40—11.50

Sertés piac.

Kőbánya, szeptember 29.

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgron felüli súlyban) — krtól — krig. Öreg közép (páronként 300—400 klgr súlyban) — krtól — krig. Fialat nehéz (páronként 320 klgron felüli súlyban) 52 krtól 53 krig. Fialat közép (páronként 251—320 klgr. súlyban) 54 krtól 55 krig. Fialat könnyű (páronként 250 klgrig terjedő súlyban) — krtól — krig. **II. Magyar szedett:** Nehéz (páronként 280 klgron felüli súlyban) 53 1/2 krtól 54 krig. Közép (páronként 220—280 klgr. súlyban) 44 krtól 45 krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő súlyban) 43 krtól 44 krig. Sertéslétszám 1896. évi szept. hó 27-ik napján volt készletben 5811 darab. 1896. évi szept. hó 28-ik napján felhajtott 213 darab, 1896. szept. hó 28-ik napján elszállított 605 db. 1896. évi szept. hó 28-ik napjára maradt készletben db. 5419 — A hizott sertés üzletirányzata változatlan.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság. Felelős szerkesztő: Kocz Akos.

Dr. Kentzler József
gyermekorvos,
orr-, torok- és belgyógyász.
Rendel: délelőtt 8—9-ig
 : délután 3—4-ig.
**Lakása: nagyhatvan-
utca 1578. sz.**
Koszorus-féle házban.

Ritka alkalom!

BAUM MIKSA

üzletének felosztása miatt

az összes raktár

minden elfogadható áron

ugy kicsinyben, mint nagyban

eladatik.

Ritka alkalom!

Vese, húgyhólyag, húgydara
és kőszvénybántalmak ellen, továbbá
a légző és emésztési szervek hurutos
bántalmainál, orvosi tekintélyek által a
Lithion-forrás

Salvator

sikerrel rendelve lesz.

Húgyhajtó hatású!

Kellemes ízű! Könnyen emészthető!

Kapható ésványvízkezelésekben és gyógyszerárakban.
A Salvator-forrás Igazgatósága Eperjesen.

772-25-20

A legfinomabb, valódi

Gyapjuszövetek

szolnai, brassói, brünni,
angol és francia gyártmányok

a Nagy-Károlyi
üzletünk
feloszlata miatt **rendkívül
olcsó árakon**

kicsinyben is kaphatók Debreczenben:

Biedermann E. és Fia

posztó-áru-házában.

828-0-6

Civis Naptár

az 1897. évre.

Ezen naptár most igen hasznos,
mulattató és ismeretterjesztő tartalommal
jelenik meg. Lesz benne a teljes naptári
rész a csillagászattal, jegyzék-lapokkal,
vásárok jegyzékével stb., a mellett az
ára is sokkal olcsóbb lesz, mint azelőtt
és pedig 60 kr. helyett **csak 36 kr.**,
sőt a **Debreczeni Ellenőr elő-
fizetői** december hó elején **karácsonyi
ajándéku**l kapják.

Ezeket tekintetbe véve, a **Civis
Naptár hirdetési** czélokra kiválóan
alkalmas.

A **Civis Naptár** hirdetési árai:

egy egész oldal 8 frt,
fél oldal . . . 4 " "
negyed oldal . 2 " "

Tisztelettel kérjük a hirdető közön-
séget, hogy megbizásaikat mielőbb fel-
adni sziveskedjenek, minthogy **hirdetése-
ket csak folyó évi október hó 15-ig
vehetünk fel.**

CSOKONAI

nyomda- és kiadó-részvény-
társaság.

Van szerencsém a nagyérdemű közön-
ség becses tudomására hozni, hogy alulírott,
rendkívüli jutányos díj mellett
a mai modern igényeknek megfelelőleg —
bármily kívánsághoz képest — **nők ré-
szére hajfésüléseket** pontosan eszköz-
lők, valamint becses megrendelésre házak-
hoz is rendelkezésre állok.
A nagyérdemű közönség szives támoga-
tását, illetve megrendelését kérve, vagyok
tisztelettel:
MOLNÁR ERZSÉBET,
849-1-1 Homok-u. 3635. sz. a.

Ujdonságok

az őszi és téli idényre

Divatos női ruhaszövetekben,

Szines selymekben,

Legujabb diszekben,

mosó velezekben,

Téli nagykendőkben,

nagy választékban érkeztek raktárra.

Szabó Lajos fiai,

Debreczen, Rózsater.

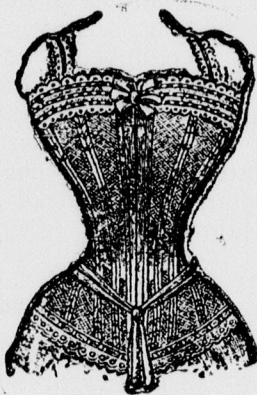
804-0-12

Első magyar orvosilag elősmert mű mell-fűző gyár.

GOLDSTEIN KAROLINA

DEBRECZEN, Főtér, Huber-ház, a megyeháza mellett.

„Matiné fűző.”

Előrsz.

Hátrész.

Ezen gummi-fűző mint saját találmányom, kiválóan alkalmas mint házi-
fűző, erős és sugar alakoknak, fedi a hast is, erős Blanchettel és gummi
háttal rugók helyett **2.50-3** frtig, valódi halcsontból **3.50-7** frtig, szop-
tatós-fűzőre alakítva **50** krral drágább.

Mindezen fűzők mérték után 6 óra alatt készítettnek.

786-25-12

Folyton nagy készlet, nagy választék 40 krtól feljebb.

Vidéki megrendelések 6 óra alatt készítettnek.
Képes árjegyzék ingyen.

Bérbeadás.

Biharmegye Hosszupályi határban fekvő
Szabó-tisztai birtokrész

jövő év márczius elsejétől **hat évre** bérbe adandó.

A közelebbi feltételek **gróf Zichy Géza**
tetétleni tisztartóságánál megtudhatók.

F a e l a d á s.

Ugyancsak a **Szabó-tisztai erdőről**
nagyobb mennyiségű **tüzifa eladó**, s kapható

1 öl hasábfa 12 frttal,
1 öl gömbölyüfa 10 frttal

Debreczenbe házhoz szállítva.

Előjegyzések **Csanak József** urnál Debreczenben esz-
közlendők, a hol a fizetés is teljesítendő.

793 0-11

„Csokonai” nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1896.